

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

14 sierpnia

№ 81.

Rok 1923.

Treść: 633. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1923 r. o utworzeniu Komisji Międzyministerjalnej do spraw ochrony pracy w przedsiębiorstwach fabrycznych i górnico-hutniczych b. zaboru rosyjskiego	935
634. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 7 sierpnia 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Prace przy recepturze)	936
635. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 9 sierpnia 1923 r. w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i niższego.	936
Sprostowanie do rozp. Rady Ministrów z dnia 23 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 76 poz. 600).	936

633.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 lipca 1923 r.

o utworzeniu Komisji Międzyministerjalnej do spraw ochrony pracy w przedsiębiorstwach fabrycznych i górnico-hutniczych b. zaboru rosyjskiego.

Na mocy art. 15, 18 i 29 dekretu z dn. 3 stycznia 1918 r. o tymczasowej organizacji władz naczelnych (Dz. P. K. P. № 1, poz. 1) i w wykonaniu art. 16 p. 2 dekretu tymczasowego o urządzeniu i działalności inspekcji pracy z dn. 3 stycznia 1919 r. (Dz. P. P. P. № 5, poz. 90) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej tworzy się Komisję Międzyministerjalną do spraw ochrony pracy w przedsiębiorstwach fabrycznych i górnico-hutniczych. Kompetencje tej Komisji określa p. 2 art. 16 Tymczasowego Dekretu o urządzeniu i działalności Inspekcji Pracy z dn. 3 stycznia 1919 r.

§ 2. Komisja Międzyministerjalna do spraw ochrony pracy w przedsiębiorstwach fabrycznych

i górnico-hutniczych składa się z Ministra Pracy i Opieki Społecznej, jako przewodniczącego, względnie jego zastępcy, po dwóch przedstawicieli Ministerstw: Pracy i Opieki Społecznej, Przemysłu i Handlu i Zdrowia Publicznego, oraz po jednym przedstawicielu Ministerstw: Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Przedstawiciele Ministerstw są mianowani przez właściwych Ministrów. Oprócz przedstawicieli, Ministerstwa mianują stałych ich zastępców.

§ 4. Komisja Międzyministerjalna do spraw ochrony pracy w przedsiębiorstwach fabrycznych i górnico-hutniczych może w miarę potrzeby polecić opracowanie wniosków w poszczególnych sprawach specjalnym podkomisjom z udziałem rzeczoznawców.

§ 5. Posiedzenia Komisji Międzyministerjalnej do spraw ochrony pracy w przedsiębiorstwach fabrycznych i górnico-hutniczych odbywają się w miarę potrzeby nie rzadziej jednak niż raz na trzy miesiące.

§ 6. Posiedzenia Komisji Międzyministerjalnej są ważne w razie obecności $\frac{1}{2}$ jej członków. Decyzje Komisji zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

§ 7. Uchwały Komisji Międzyministerjalnej do spraw ochrony pracy w przedsiębiorstwach fabrycz-

nych i górniczo-hutniczych nabierają mocy prawnej po zatwierdzeniu przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej, oraz Ministra Przemysłu i Handlu.

W sprawach zaś dotyczących higieny ogólnej i higieny zawodowej, oraz w sprawach odnoszących się do statystyki wypadków przy pracy, lecznictwa ich, określenia stopnia uszkodzeń, uchwały Komisji Międzyministerjalnej nabierają mocy prawnej po zatwierdzeniu przez Ministra Zdrowia Publicznego, Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

§ 8. Wykonanie niniejszego rozporządzenia poleca się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
L. Darowski

634.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 7 sierpnia 1923 r.

w przedmiocie taksy aptekarskiej.
(Prace przy recepturze).

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dn. 18 grudnia 1906 r. (aust. Dz. U. P. z 1907 r. № 5), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. zbiór praw t. XIII wyd. 1905 r.), oraz §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 22 stycznia 1922 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11, poz. 100), mogą za pracę przy recepturze pobierać ceny maksymalne o 50% wyższe od cen jakie obowiązywały zgodnie z postanowieniem rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie taksy aptekarskiej z dnia 12 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 70, poz. 554).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Zdrowia Publicznego: *Bujalski*

635.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 9 sierpnia 1923 r.

w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i niższego.

Na mocy art. 14 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Wysokość dopłaty walutowej normalnej (mnożnika celnego normalnego), której podlegają towary wyszczególnione w § 1 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 7 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 68, poz. 532), określa się do nowego zarządzenia na 3.599.900% agio czyli mnożnik 36.000.

§ 2. Towary nieobjęte wykazem, zawartym w § 1 rozporządzenia (Dz. U. R. P. № 68 poz. 532), ani obowiązującym w danej chwili rozporządzeniem Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 28 czerwca 1923 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. № 66 poz. 517), opłacają cło z dopłatą walutową niższą, wynoszącą 75% normalnej a zatem 2.699.900% czyli mnożnik 27.000.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 4 dnia po ogłoszeniu.

Jednocześnie z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 26 lipca 1923 r. w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i niższego (Dz. U. R. P. № 75 poz. 592).

Minister Skarbu: *H. Linde*

Minister Przemysłu i Handlu: *W. Kucharski*

Sprostowanie.

W Dz. U. R. P. № 76, poz. 600 jak w spisie treści (str. 879) tak i w nagłówku rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 1923 r. między słowami: „djet” i „do Węgier” wnieść należy słowa: „dla funkcjonariuszów państwowych, odbywających podróże służbowe”.